

dita boj za naš obstanek. Ker nimamo ne časa ne sredstev, da bi na oba lista istočasno pošljali svojih dopisov in zagovorov, prosim lepo, da bi lista tudi v prihodnje složno in tako postopala kakor doslej. Prosim lepo, da bi tudi ta dopis, ki ga pišemo s srčno krvjo, prinesla oba.

Učitelj.

Iz Ribnice. († Josip Raktelj.) Dne 8. svečna je prenehalo biti srce moža, kateri je trud 47 letnega delovanja posvetil izomiki naroda. Zatisnil je na veke svoje trudne oči vpokojeni nadučitelj Josip Raktelj, imejitelj zlatega križca za zasluge ter častni občan ribniški, spolniviši 74 let.

Pisati nekrolog učitelju-trpinu ni nehvaležno delo. Saj je vendar vsaka stopinja, vsaka beseda pokojnikova storjena, izgovorjena v prid občanov in nikakor ne v lastno korist. Ali pokojnega prva plača 150 gld. ne podpira dovolj krepko moje trditve? Težje je obladati prepotrebno objektivnost; a radi te ne pridem v zadrego, zakaj tu podajam životopis iz peresa blagega pokojnika samega.

Rojen sem na Toplicah pri Novem Mestu dne 22. prosinca 1825, kjer so moj rajni oče Blaže Raktelj službovali kot ljudski učitelj in orgljavec okoli 6 let.

Od tam so bili prestavljeni po prečast. škofijstvu v Stari trg pri Ložu s svojo pet glav broječo družino. Ložka fara je bila takrat dekanija in rajni gosp. Karol Žerovic dekan in šolski predstojnik.

Ko sem dovršil 7. leto, sem začel hoditi v šolo k svojemu očetu; poleg tega sem pomagal mežnariti, ker so bili takrat vsi ljudski učitelji tudi cerkovniki in orglavci.

Iz Loža so bili moj rajni oče iz službenih ovirov na povelje preč. konsistorija prestavljeni v Moravče, menjaje v službi s tamošnjim učiteljem Praunseisom. Preseliti smo se morali v pozni jeseni v (moravško) faro, kjer je pastiroval strogi pa vneti šolski predstojnik dekan gospod Luka Jeras. Tam sem se šolal in ministriral menda 4 leta.

Ko je bil loški učitelj Praunseis umrl (na koleri), so si vrli tamošnji možaki veliko prizadjali, da so dobili svojega Blaža Raktelja nazaj v Lož — in tukaj so služili potem kot nadučitelj in organist do svoje smrti (l. 1869.). V Ložu sem svojega očeta kot 12letni deček često nadomestoval na koru, posebno rad sem hodil ob nedeljah in praznikih na Križno goro orglat in pet s svojo sestro Cecilijo.

Star kakih 13 let sem šel leta 1838. v III. (sedaj IV. razred) v Ljubljano in potem sem obiskoval še IV. razred — tedanjo realko, in kot 16- in 17letni mladenič l. 1842. in 1843. obiskoval pripravnico pod Jan. N. Slakarjem.

Jeseni leta 1843. sem dobil javno službo učitelja in orglavca na Toplicah pri Rudolfovem ter tam preživel veselo svoja mladeniška leta.

L. 1846. meseca kimovca sem napravil konsist. prekušnjo v Ljubljani pri dežel. šol. nadzorniku kanoniku Jan. Novaku. Predkušnjo sem napravil pri preč. g. proštu Albrehtu v Novem Mestu prav dobro.

L. 1848. me je preč. konzistorij imenoval učiteljem na takratni dvorazredni šoli v Ribnici; tu je služboval kot pomožni učitelj moj predragi prijatelj in tovariš gospod Janez Klinc po odhodu Ign. Böhma.

L. 1856. sem postal nadučitelj 3razredne ljudske šole v Ribnici. L. 1874. sem bil imenovan voditeljem osnovane štirirazrednice. Dne 25. vel. travna 1869 me je nj. ekscelencija g. ministr za nauk in bogočastje dekretiral začasno c. kr. okrajnim šolskim nadzornikom za črnomeljski okraj, katero službo sem do 11. listopada 1870 opravljal.

Leta 1871. so me v konferenciji moji dragi tovariši izvolili za svojega zastopnika v c. kr. okrajni šolski svet, kojoj čast sem užival do 20. kimovca 1885.

Leta 1877. je postal moj starejši sin Dominik orglarski pomočnik pri slavnostnem orglarskem mojstru gospodu Goršiču v Ljubljani.

Od leta 1878., ko je bila v Ribnici dvorazredna dekliška šola ustanovljena, sem bil voditelj tudi tej šoli.

L. 1883. sem prejel tretjo, in l. 1888. četrto kvinvenijo.

L. 1880. me je c. kr. deželni šolski svet imenoval stalnim nadučiteljem.

Dne 25. grudna 1886 me je izvolila slavna občina v Ribnici svojim častnim členom ter mi podelila krasno diplomo.

Dne 3. sušca 1884 mi je umrl sin Eduard, učitelj na Robu pri Lašičah. R. I. P.

Dne 27. mal. travna 1886 je postala moja predraga hčerka Barica usmiljena sestra v ljubljanski bolnici.

L. 1883. je bil nastavljen moj sin Janez kot učitelj v Ribnici.

Dne 1. prosinca 1891 mi je bila plača zboljšana na 700 gld.

Dne 11. vel. srpana 1891 sem doživel veliko veselje: Mlajši sin Leopold, bogoslovec tretjega leta, je pel novo sv. mašo pri čast. gg. Uršulinkah v Ljubljani in ravno tisto dopoldne je bila njegova sestra, moja preljuba hčerka Cilika (kandidatinja) preoblečena v nuno ter prejela ime: Bernardka, Marija Jožefa. — Nepozabljiv, prekrasen dan! H. B.!

Celi čas svojega službovanja v Ribnici sem imel 33 kolegov učiteljev in 9 učiteljic.

Koliko mojih pridnejših šolskih otrok je postalo pozneje doktorjev, uradnikov, duhovnikov, učiteljev in učiteljic ter premožnih kmetovavcev in obrtnikov, Vam zdaj še ne morem povedati. — Sploh opazujem v svojih 43 letih tukajšnjega službovanja lep napredek in blagostanje, kar mi dela veselo upanje, da sem tudi jaz k temu nekaj pripomogel. — Opazujem pa tudi, da so moji bivši učenci in učenke, kakor sploh Ribničanje, pošteni, pobožni ljudje, ter se nadejam, da se bodo tudi v molitvi spominjali svojega starega učenika Raktelja. Bog daj, da bi bili vsi srečni in se enkrat veselo sešli gori v sv. nebesih!

Na moje prošnjo z dne 25. vel. srpana 1891 za umirovljenje mi je visoki c. kr. deželni šolski svet nakazal 960 gld. pokojnine in slavni c. kr. okrajni šolski svet izrekel svoje popolno priznanje. Hvala Bogu!

J. Raktelj, l. r.

Dostaviti mi je le, da je bil pokojnik po krepkem a pravičnem prizadevanju tedanjega nadzornika g. Komljanca odlikovan z zlatim križcem za zasluge. Odlikovanje se je hotelo nakloniti vrlemu možu ob njegovem vpokojenju, a došlo je nad pol leta pozneje. Umrli je bil dvakrat oženjen; iz prvega zakona mu je bilo četvero, iz drugega pa desetero otrok. Od preživelih 7 otrok so vsi jako dobro preskrbljeni, tedaj edina tolažba, katero je užival na postelji trpljenja in bolečin skozi tri leta. Sušca meseca je bilo 1896. l., ko je došlega z izprehoda zadela kap in ga položila v posteljo, iz katere ni vstal več. Vse ga je pomilovalo, vse čuvstvovalo ž njim, ki je odgojil vso faro in bil učitelj dedom, staršem in otrokom. O njegovi priljubljenosti izpričuje veličasten pogreb 10. svečna, katerega se je udeležila vsa šolska mladina, vsa fara — občinski odbor, bližnja duhovščina, poslanec Pakiž, 19 učiteljev in učiteljic, skratka — vsak, kdor je poznal pokojnika. Domači pevci so zapeli pred hišo žalosti in na pokopališču „Blagor mu“ in „Jamica tiha“, učiteljstvo pa v cerkvi jako ginljivo in sočutno: „Nad zvezdami.“ N. v m. p.!

Vestnik.

Učiteljski konvikt: Vrhniška posojilnica 10-21 gld.

Jakob Dimnik,
blagajnik.

Osobna vest. Ravnatelj na ženskem učiteljskem v Gorici, g. Frančišek Hafner, je dobil povodom svojega upokojenja naslov šolskega svetnika.

Učiteljske premembe na Kranjskem. Začasna učiteljica gđc. Pavla Zirer z Bučke in zač. učitelj g. Fr. Germ s Kopajna sta stalno nastavljena. G. Avgust Arselin iz Ljubnega pride v Prečno in gospod Engelbert Kavčič iz Semčca na Ig.

Leopolda Filipa ustanove à 44 gld. 90 kr. so za dobo treh let dobili učitelji na Planini, v Budanjah, v Št. Lenartu, pri sv. Trojici, v Preloki in v Dolih.

Učiteljski večer „Slovenskega učiteljskega društva“, pri katerem bo okrajni šolski nadzornik gosp. profesor Fr. Levce nadaljeval svoje „Popotno poročilo“, bo v sredo, dne 22. t. m. ob 8. uri zvečer v Narodnem domu. Gosti dobrodošli!

Učiteljske premembe na Štajarskem. Premeščena sta službenim potom (!?) gg. učitelja Jožef Brinar iz Vojnika v Rajhenburg, a A. Eksl iz Rajhenburga v Vojnik. Proti zadnjemu se je svojedobno brez vsake krivde ruvalo, dokler niso okoliščine izsilile njegovo premeščenje; vprašamo pa, kako pride g. Brinar do tega, da ga kar službena megla odnese iz priljubljenega kraja, kjer je kot priznan pedagog tem uspešneje deloval, ker so mu bile povsem znane krajevne razmere.

Predsedništvo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ je od 15. svečna dalja v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. in ne več v Št. Jurju pri Kranju.

Na c. kr. učiteljskih v Ljubljani sta razpisani dve službi vadniških učiteljev. Prošnje, naslovljene na naučno ministrstvo, je vlagati do 10. malega travna pri c. kr. deželni šolskem svetu kranjskem.

Učitelji in konsumna društva. Poroča se nam, da se utikajo nekateri učitelji na deželi v konsumna društva. Dotičniki so zelo kratkovidni, da ne sprevidijo, kam merijo ta društva. Moke za učiteljski kruh ne prodajajo v teh konsumnih društvih, in kdor jih podpira kakorkoli že, je podoben onemu, ki je sekal tisto vejo, na kateri je stal. Podpirajmo trgovce in obrtnike; ti so učiteljski prijatelji, ne pa gospodarji konsumnih društev. Torej pozor!

Govekarjev spomenik: Slav. čitalnica v Šiški 5 gld.

Deželni zbori slovenskih pokrajin začno zborovati dne 14. t. m.

Gospod župan Hribar, kot predsednik c. kr. mestnega šolskega sveta, je obiskal mestno nemško deško ljudsko šolo, dekliško šolo v Lichtenthurnovem zavodu, in šolo pri Uršulinkah.

Za zvišanje učiteljskih plač v XI., X. in IX. činovni red sta poslala prošnje na visoki deželni zbor krajna šolska sveta Zusen in Slivnica v šmarijskem okraju.

Učiteljsko društvo za goriški okraj je zborovalo dne 2. t. m. v Gorici. Občni zbor je soglasno sprejel točke, v katerih so izražena načela in poti, po katerih ima učiteljstvo hoditi, da doseže svoj namen. — Sprejela se je tudi soglasno izjava, s katera se obsoja pisava „Soče“ in postopanje „Sloge“ radi znanih pisem; izrekla pa se je zahvala „Slovenskemu Narodu“ in „Učiteljskemu Tovarišu“.

Iz Dolenjevasi pri Ribnici se nam piše: Cesar je na prošnjo občinskega sveta dovolil, da se imenuje tri-razredna ljudska šola v Dolenjevasi pri Ribnici, ki se je zidala v jubilejskem letu, ljudska šola Franca Jožefa I. — Tako odlikovanje je dobila tudi ljudska šola v Št. Jerneju na Dolenjskem.

Vadniška učitelja v Ljubljani, gg. Ivan Eppich in Franc Gerkmann, stopita v pokoj.

Angleško šolstvo. Parlament je s 317 proti 59 glasom odločil, da morajo odslej otroci obiskovati šolo do izvršenega dvanajstega leta. Doslej so jo smeli zapustiti eno leto prej.

† **Prof. dr. Hannak.** Ravnatelj pedagogija in dekliške gimnazije na Dunaju, dr. Hannak, je dne 28. m. m. umrl.

Regulacija učiteljskih plač na Štajarskem. Deželni odbor je že formuliral svoje predloge, kako naj se regulirajo plače. Toda naj nihče ne misli, da se je kaj oziral na učiteljske zahteve. Povsem pravični sestav po personalnih razredih se perhorescira in hoče se obdržati sestav krajevnih razredov s sedanjimi postavki 600, 700 in 800 gld. (Gradeo 900 gld.) Za poboljšek se predlaga: a) 100 gld.

aktivitetne doklade (ki se pa ne všteta v pokojnino) za definitivno nameščeno učit. osebje; b) starostne doklade (kvinkvencije) po 100 gld. (sedanje doklade te vrste so v tem smislu zvišati z onim dnevom, ko dobi zakon veljavo). c) enorazredničarjem se pripozna opravn. doklada 50 gld., voditeljem večrazrednic pa za vsak daljnji razred 25 gld. več, toda skupno opravn. doklada ne sme presegati 200 gld. Ravnatelj meščanskih šol dobi 250 gld. funkcijske doklade. Starostne in funkcijske doklade se všteta v pokojnino, aktivitetna doklada pa ne. d) Definitivno nameščenim učiteljem na meščanskih šolah se pripozna za 200 gld. viša plača kakor ljudskim učiteljem v istem kraju. e) Učne osebe, ki so dosegle sicer že izpričevalo učne usposobljenosti, a nimajo definitivnega mesta, dobe kot prov. učitelji(ce) 600 gld., one, ki imajo le izpričevalo zrelosti, pa kot prov. učitelji(ce) 420 gld. nagrade. Pomožni učitelji brez vsakega izpričevala (!) dobe 360 gld. nagrade. f) Mesta podučiteljev(ice) se opusté.

Za zvišanje učiteljskih plač sta poslala krajni šolski svet in občinski zastop v Trbovljah prošnja štaj. deželni odboru. V teh peticijah se izraža nujnost, naj se regulacija učiteljskih plač takoj vzame v razpravo, naj se odpravi krajevni zistem plačilnih razredov ter se uvede osebni zistem. Prihodnje učiteljske plače naj se uredijo tako, da jim bodo podlaga II., 10. in 9. činovni red državnih uradnikov. — Take prošnje sklepajo in odpošiljajo okrajni in občinski zastopi Srednjega in Gornjega Štajarja že par mesecev sem, na Slovenskem Štajarskem je menda trboveljska občina prva z enako prošnjo.

Iz savske doline. Za letošnje zborovanje „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ bi bile Brežice prav pripravne: leže ob železnici blizu Zagreba, da slovenski učitelji pri ti priliki lahko obišejo hrvaško prestolnico, imajo veliko dobrih gostilnic, dovolj stanovanj za prenočišča in — kar je največ vredno — krasen, jako prostoren „Narodni dom“ in v njem veliko ljubeznivih in postrežljivih slovenskih rodoljubov.

Slovenski obrtni zavodi. Ravnokar priobčena uradna statistika o avstrijskih obrtnih šolah za leti 1897/9 ima o obrtnih zavodih v slovenskih deželah naslednje zanimive podatke: Izmed treh, v Avstriji običajnih kategorij obrtnih šol (državne obrtne šole, strokovne šole in rokodelske šole) imamo po Slovenskem samo strokovne šole in sicer: Čipkarske šole v Bolcu (37 učenk), v Čepovanu (51 učenk), v Dolenji Oslici (63 učenk), v Idriji (30 učenk) in v Ljubljani (73 učenk); Ljubljanske zavod ima med vsemi enakimi šolami v Avstriji največ učenk. Šole za lesni in kamnoseški obrt v Kočevju (20 učencev) in v Ljubljani (82 učencev na Žagi (8 učencev). Šole za puškarski obrt v Borovljah (27 učencev). Izmed 30 šol za lesni obrt ima samo ena (Zakopana) več učencev nego Ljubljanska; ker pa ima dotični zavod več oddelkov in pripravljaine tečaje katerih v Ljubljani ni, se lahko reče, da ima Ljubljanska strokovna šola za lesni obrt relativno največ učencev v Avstriji. Pač lep dokaz za probujenost in nadarjenosti našega naroda!

„Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju“ so darovali poslednji čas sledeči p. n. gospodje:

Prem. knez in škof lavantinski dr. Mih. Napotnik (ustanovnik in društveni častni člen), kakor vsako leto tudi letos 20 kron, v. č. g. Anton pl. Sušič, c. in kr. polkovnik v Celju 30 kron, sl. posojilnica v Ormužu 30 kron, Anton pl. Globočnik-Sorodolski, c. kr. vladni svetnik v p. na Dunaju 20 Kr., sl. hranilnica v Vipavi 20 Kr., g. Drag. Luteršek, c. kr. voj. uradnik v Zloczowu (v Galiciji) 23 Kr., g. N. Polak v Trziču, 20 Kr., g. dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. sekc. svetnik v finančnem ministrstvu na Dunaju 12 Kr. — Po deset kron so darovali gospodje: Alojzij Kremžar, mag. svetnik na Dunaju, dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni svetnik na Dunaju, Anton A. Knafelc, uradnik drž. železnice v Beljaku (zbirka), dr. Alojzij Homan, dvorni in sodni svetnik na Dunaju, Jos. Stritar, c. kr. prof. na Dunaju, Jak. Bratkovič c. kr. prof. na Dunaju, dr. Ivan Rudolf, odvetnik itd. v Konjicah, Ivan Murnik, c. kr. svet-

nik itd. v Ljubljani, Franc Tomšič, nadinženir v Blatni na Češkem, Anton Svetina, c. kr. notar v Pliberku. — Dalje so darovali: V. č. g. Ivan Plevanec, župnik v Soteski 6 Kr., Štefan Klun, posestnik in gostilničar v Ljubljani 6 Kr., Božidar Štifter, carski ruski prof. v Kalugi 5 Kr., Fr. Svetič, odgojitelj na Dunaju 4 Kr., — Po dve kroni so darovali: V. č. g. Leop. Vozlič, kaplan v Radgoni, Karol Pleško, c. kr. dež. sod. svetnik v Ljubljani, Egidij Fux, c. kr. poštar v Ljubnem, J. Mladič, c. kr. sod. pristav v Postojni, v. č. g. Eržen, župnik v Selcah pri Škofji Loki, Franc Berlec v Novem Mestu, dr. Andrej Kuhar, not. kandidat v Ljubljani.

Vsem blagim darovavcem bodi najiskrenejša hvala! Ker je to društvo v tekočem šolskem letu podpiralo že 64 ubogih dijakov na dunajskih visokih šolah ter je v ta namen v 4 mesecih razdelilo 1293 kron in ker je letos beda slov. dijakov na Dunaju posebno velika, prosi odbor vse slov. rodoljube najiskreneje, da blagovole pošljati darov za to prepotrebno društvo v. č. g. Franc. Jančarju, pap. čast. komorniku itd. na Dunaju, I. Singerstrasse 7.

Ženska — a možka beseda. Pišejo nam: „Slovenka“ piše v svoji 25. številki: „No, hvala Bogu, vsled cesarjevega jubileja smo dobili Slovenci letos celo literaturo o našem cesarju in njegovi vladi. Sedaj se nam ne bode moglo več očitati, da naše slovstvo sestoji iz samih katekizmov in molitvenikov; vsakemu takemu klevetniku lahko pokažemo še slovstvo v letošnjem jubileju. Menim, da je enih in drugih knjig več nego dovolj, saj je naša Slovenija kar preplavljena s temi knjigami. In potem naj ne vzkipi naše ljudstvo, ko se kdo dotakne cesarske hiše, ko se naši pisatelji, učitelji in duhovniki tako ogrevajo in navdušujejo zanjo!“

Do tega vzklika so privedli našo „Slovenko“ gotovo zadnji izgredi, radi katerih zdihuje toliko naših ljudi po ječah, ker so dali zavesti do kaznivih dejanj v svojem poznanem lojalnem navdušenju.

Časopis „Der Süden“, glasilo izobraževalne politične in gospodarske koristi hrvaškega in slovenskega naroda, priporočamo kot najboljši časopis za oglase razne vrste, ker je razširjen v najboljših in imovitejših krogih med Hrvati in Slovenci in tudi drugod. Cena oglasom (inserterom) je zelo nizka. Časopis se daje na ogled zastojnj. Upravništvo je na Dunaju, I. Plankengasse 4.

Št. 166

o. š. s.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Na trirazredni ljudski šoli v Semiču je razpisana služba učitelja s postavno plačo v stalno ali za časovno podelitev.

Prošnje vlagati je do 31. sušca t. l. pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Črnomlju.

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlju dne 6. sušca 1899.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga dá zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemavec izplača, zabeleži v prid konviktu.

1. **Jos. Petrič** — zaloga raznovrstnih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“ in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
2. **Knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
3. **Miličeva tiskarna** — zaloga uradnih spisov i. t. d. — v Ljubljani, Stari trg.

Izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stane za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. Udje „Slovenskega učiteljskega društva“ plačajo na leto 3 gld. naročnine in 1 gld. udnine. — Spisi naj se blagoizvolijo pošiljati odgovornemu uredniku (uredništvu) v Ljubljani, Šubičeve ulice št. 3; naročnino pa prejema g. Francisek Crnagoj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za celo stran 15 gld., pol strani 8 gld., $\frac{1}{3}$ strani 5 gld., $\frac{1}{4}$ strani 4 gld., $\frac{1}{8}$ strani 2 gld.; manjši inserati po 10 kr. peti vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštne se 3 gld.

Lastnik in založnik: „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“; tisk Miličeve tiskarnice v Ljubljani.

4. **Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
5. **Šeberjeva tiskarna** v Postojni, zaloga uradnih spisov itd.
6. **Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospode v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
7. **Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani, Mestni trg.
8. **Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
9. **Anton Krejči**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfovih ulicah v Ljubljani.
10. **J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
11. **Kavčič & Lilleg** — „Pri zlatorogu“ — trgovina s specerijskim blagom v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
12. **Jeglič & Leskovic**, trgovina s specerijskim blagom na Jurčičevem trgu v Ljubljani.
13. **F. P. Vidic & Comp.** Tovarna lončenih peči in glinastih izdelkov, opekarna, zaloga stavbinskega blaga v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
14. **Filip Fajdiga**, mizar in trgovina s pohištvo v Prešernovih ulicah št. 50 (nasproti novi pošti) v Ljubljani.

Banka „Slavija“ v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi slovenskih učiteljskih društev.“

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.

Na zahtevanje se pošilja brezplačno
ilustrovani cenik
za navadne in c. kr. izključljivo privilegovane
harmonije in didaktofone.
V obila naročila se priporoča tvrdka:
Jos. Lenarčič & Comp.
na Vrhniki pri Ljubljani.

V založništvu podpisane tiskarne so izišle in se dobivajo po 30 kr. knjiga:

Pripovedke iz avstrijske zgodovine
Nabral in priredil
Jakob Dimnik učitelj v Ljubljani.
Tiskarna R. Milic.

Slovensko učiteljsko društvo * je izdalo in založilo te-le knjige:

<i>Komensky - Ravnikar:</i>	
<i>„Didaktika“</i>	50 kr.
<i>Dimnik: „Domoznanstvo v ljudski šoli“</i>	50 „
<i>„Učiteljski večeri“</i>	20 „
<i>Ciperle: „Národna vzgoja“</i>	30 „
Vse te knjige se dobivajo pri upravništvu našega lista; pri uredništvu se pa dobiva:	
<i>Dimnik: „Domača vzgoja“</i>	1 gld.

Ne zabite „Učiteljskega konvikta“!